

[Landbrugsministeren.]

ærede Medlem. I den Henseende vil han kunne blive en udmærket Efterfølger efter Professor Labri. Jeg kan ikke se, at der, saa længe man bevæger sig i de Højder med Hensyn til Kornpriserne, som det ærede Medlem gør, er nogen Chance for at opnaa et Forlig med det ærede Medlem om dette Forslag. Jeg vil naturligvis takke de ærede Medlemmer, der har vist mere Forstaaelse, og som har givet Udtryk for, at vi maa se at finde frem til et Resultat, der er nogenlunde tilfredsstillende for alle Parter. Men det kan man ikke sige gælder det ærede Medlem.

Det ærede Medlem Hr. Victor Larsen satte sit Haab til, at man kunde købe Korn udefra, og naar man kunde det, kunde man godt gaa længere ned med Udskrivningen. Ja, hvis jeg var sikker paa, at man kunde købe Korn udefra til rimelige Priser, vilde jeg naturligvis ogsaa være rede til at overveje en Udskrivning som den, det ærede Medlem vilde gaa med til, og som det ærede Medlem Hr. Hansen (Rørby) nu ogsaa anførte, saaledes at man sikrede Befolkningen det nødvendige Korn til Brød, til Mel og til Gryn. Men man er jo ikke sikker paa at kunne købe Korn udefra til rimelige Priser, selv om der er kommet Tendenser frem i Retning af Prisfald.

For det første har vi ikke faaet Allokation, og for det andet maa man huske paa een Ting, at vi er bombsikre paa, at køber vi overhovedet, saa bliver det i Dollars. Men naar vi skal sælge de Varer, vi fremstiller af disse Produkter, saa bliver det ikke i stort Omfang for Dollars, og det vil sige, at vi maaske alene af den Grund bliver forhindret i at udnytte et eventuelt Prisfald, som maaske ellers kunde være til Fordel for os. Jeg vilde ønske, det kom, for det vilde naturligvis være overordentlig tilfredsstillende for alle Parter, om man kunde faa en Tildeling af Korn udefra, og jeg har intet imod at drøfte det ærede Medlems Forslag i Udvalget; men kan man ikke skaffe Korn udefra, betyder det ærede Medlems Forslag, at man udelukker de indeklemte Husmænd fra at faa Korn; det samme gælder alt Høse- og Grisehold uden for Landbruget.

Derfor har jeg ment, man maatte udskrive, ligesom man gjorde i Fjor. Jeg anser det i og for sig ikke for fuldt tilstrækkeligt, men jeg har ment det fuldkommen umuligt — naar man kender Partiernes Stilling — her i Rigsdagen at faa gennemført en Kornlov, der sikrede mere Korn end i Fjor.

Angaaende de øvrige Ændringer, som

det ærede Medlem Hr. Victor Larsen og andre har foreslaaet: at man skulde stille Brødkornet gunstigere, saaledes at Afleveringspligten kom til at gælde et mindre Kvantum, naar det drejede sig om Brødkorn, end naar det drejede sig om Foderkorn, vil jeg sige, at vi maa huske paa, at det er lige saa nødvendigt for os at faa det Kvantum Havre og Byg, der skal bruges. Hvis man gaar den af det ærede Medlem foreslaaede Vej, kan man risikere, at vi faar saa meget Brødkorn, at vi kommer til at mangle den Byg og Havre, som er nødvendig til Gryn. Det er selvfølgelig noget, man kan forhandle om i Udvalget, men jeg er noget betænkelig ved det.

Dernæst kunde det ærede Medlem ønske, at de Landmænd, som afleverer Brødkorn, fik den Klid tilbage, som blev tilovers. Det kan der være Tale om. Jeg kunde ogsaa tænke mig at gaa en anden Vej: at man maaske kunde lade det Klid gaa ud som Tildelingskorn og saaledes nedsætte Udskrivningen med det Kvantum. Om noget i den Retning er der, som det er nævnt, Mulighed for Forhandling med det ærede Medlem Hr. Victor Larsen og med Medlemmer af andre Partier.

Paa samme Maade vil jeg tilsige Forhandlingsvillighed med Hensyn til det specielle Spørgsmaal om Maksimumsgrundværdien paa de 1 800 Kr. Det er muligt, at man kunde gaa med til en Nedsættelse her. Man maa selvfølgelig være klar over, at det betyder, at man faar lidt mindre Korn ind, men da det ikke vil dreje sig om saa meget og da den foreslaaede Bestemmelse maaske vilde medføre Uret mod de Folk, der har Ejendomme med denne høje Grundværdi, er det ogsaa noget man kan forhandle om.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen mente, at Loven maatte ændres paa tre Punkter, hvis den skulde virke tilfredsstillende. For det første maatte man ikke gennemføre en Prisforhøjelse. Jeg har jo fremsat en Motivering for det rimelige i en Prisforhøjelse, en begrænset Prisforhøjelse, men jeg skal indrømme, at for mig er det afgørende, at man bevarer Landbrugets nuværende økonomiske Stilling. Hvis man ikke her i Rigsdagen kan opnaa Enighed om en Nedsættelse af Priserne paa Hjemmemarkedet til Englandspriser, har jeg ikke noget imod at gaa ned med Priserne paa Korn, for jeg anser det nuværende Indtægtsniveau for Landbruget for passende, i alt Fald trænger det ikke til nogen Stimulering.

Det næste Punkt, det ærede Medlem berørte, angik Udskrivningen. Jeg tror, man